

że bierne prawo wyborcze przysługuje również pracownikom zatrudnionym za granicą, którzy pracują w przedsiębiorstwie krócej niż 2 lata.

2. Wybory do rady pracowniczej jednostki organizacyjnej powinny być przeprowadzone w kraju przed wyjazdem pracowników do pracy za granicą. Wybory mogą być przeprowadzone w państwie, w którym pracuje jednostka organizacyjna, jeżeli ich przeprowadzenie nie narusza prawa tego państwa.

3. Statut samorządu załogi przedsiębiorstwa powinien określać zasady przeprowadzenia wyborów uzupełniających do rady pracowniczej jednostki organizacyjnej w razie zmniejszenia się jej składu o połowę oraz zasady przeprowadzenia wyborów rady, w razie gdy w okresie jej kadencji zmieni się o ponad połowę załoga jednostki organizacyjnej.

§ 7. 1. Uchwały organów samorządu załogi przedsiębiorstwa dotyczące działalności przedsiębiorstwa za granicą nie mogą naruszać prawa państwa, w którym działa jednostka organizacyjna przedsiębiorstwa, postanowień umów międzynarodowych oraz przepisów prawa polskiego.

2. Dyrektor przedsiębiorstwa wstrzymuje wykonanie uchwały ogólnego zebrania pracowników oraz rady pra-

cowniczej przedsiębiorstwa, której postanowienia uniemożliwiają lub w istotny sposób utrudniają realizację kontraktu zawartego przez przedsiębiorstwo z partnerem zagranicznym. Przepisy art. 41 ust. 2 i 3 oraz art. 42 ustawy stosuje się odpowiednio.

3. Prawo wstrzymania wykonania uchwały rady pracowniczej jednostki organizacyjnej, której postanowienia są niezgodne z przepisami prawa lub uniemożliwiają bądź w istotny sposób utrudniają realizację kontraktu zawartego przez przedsiębiorstwo z partnerem zagranicznym, przysługuje kierownikowi tej jednostki. Przepisy art. 41 ust. 2 i 3 ustawy stosuje się odpowiednio.

4. Spory spowodowane wstrzymaniem wykonania uchwały przez kierownika jednostki organizacyjnej rozstrzyga rada pracownicza przedsiębiorstwa, po wysłuchaniu opinii dyrektora przedsiębiorstwa.

§ 8. Rada pracownicza jednostki organizacyjnej może być utworzona po dostosowaniu statutu samorządu załogi przedsiębiorstwa do przepisów rozporządzenia i zatwierdzeniu statutu przez organ założycielski.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

28

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 stycznia 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zmian w podatku wyrównawczym.

Na podstawie art. 7 ust. 3 oraz art. 13 pkt 1, 2, 4 i 5 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. z 1975 r. Nr 45, poz. 227, z 1976 r. Nr 40, poz. 233 i z 1977 r. Nr 3, poz. 17) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1982 r. w sprawie zmian w podatku wyrów-

nawczym (Dz. U. Nr 26, poz. 192) dwukrotnie użyta wyrazy: „do dnia 31 grudnia 1982 r.” skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

29

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 stycznia 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

Na podstawie art. 8 ust. 2, art. 9 pkt 5, art. 20 ust. 2, art. 22 ust. 2, art. 26 ust. 3, art. 34 ust. 3 oraz art. 38 pkt 5 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 czerwca 1981 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 18, poz. 88) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje następujące brzmienie:

- „§ 2. Uprawnienia do zaniechania w całości lub w części ustalania zobowiązań podatkowych i poboru podatków za każdy rok podatkowy w zakresie zobowiązania pieniężnego od rolników oraz podatków i opłat terenowych przysługują:
- 1) naczelnikom gmin — do wysokości 5.000 zł,
 - 2) naczelnikom miast oraz naczelnikom miast i gmin — do wysokości 20.000 zł,

3) prezydentom miast i naczelnikom dzielnic — do wysokości 30.000 zł.”;

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego są uprawnione do zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych i poboru podatków w zakresie zobowiązania pieniężnego od rolników oraz podatków i opłat terenowych należnych od:

- 1) osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej — do wysokości 100.000 zł,
- 2) osób fizycznych — do wysokości 50.000 zł.”;

3) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Urzędy skarbowe są uprawnione do zaniechania ustalania w całości lub w części ustalanych przez nie zobowiązań podatkowych za każdy rok podatkowy oraz poboru podatków od: